

David Richter

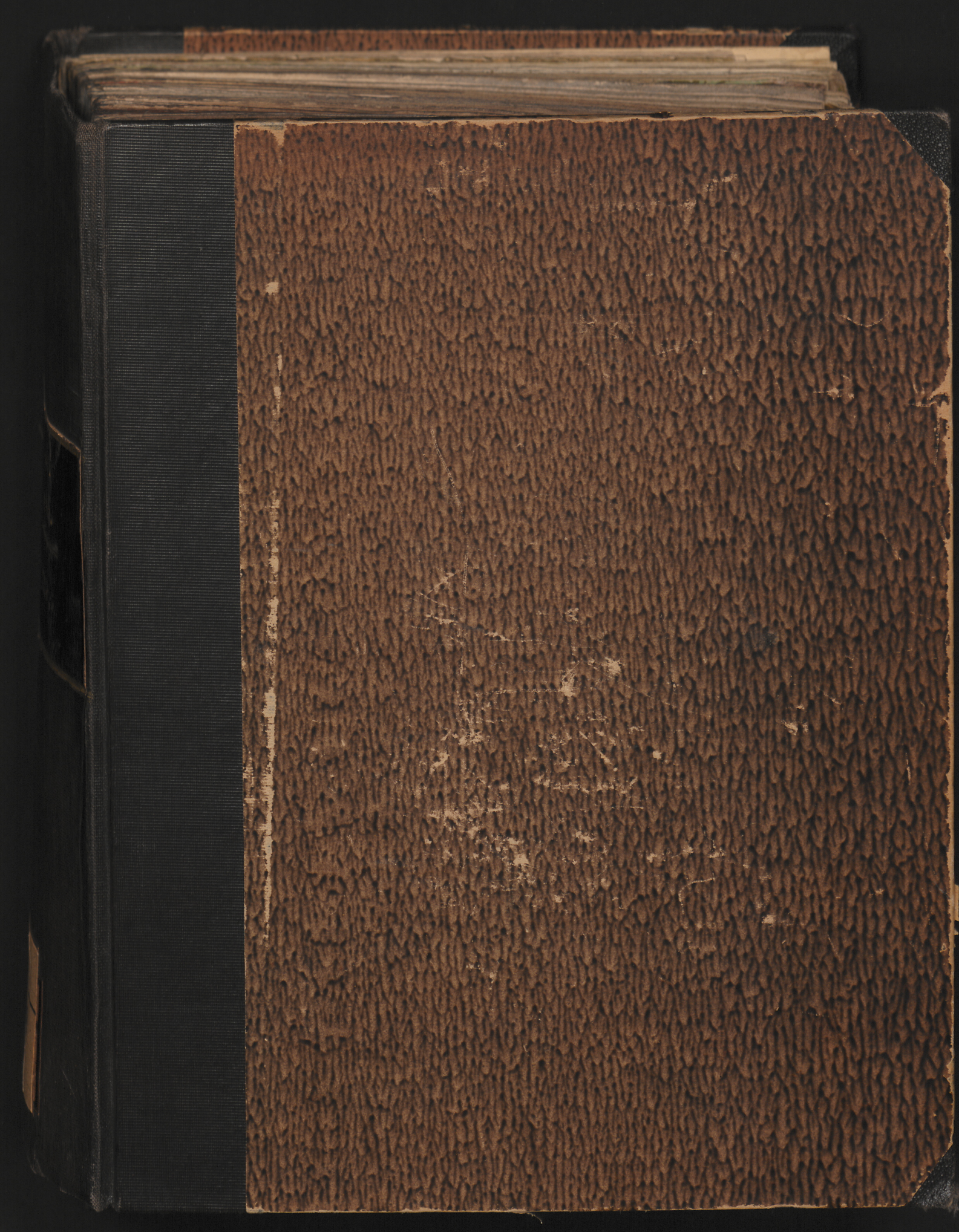
**Albertum & Johannem Ducum Magnopolensium Primos, Cum ad Natalem ... Dn.
Caroli Leopoldi, Ducis Regnantis Meclenburgici, ... A. M DCCXXXII. d. 26. Nov. ...
Orationibus Festum Celebrandum ... invitaret**

Gustroviae: Lembkius, [1732]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn832191310>

Druck Freier Zugang

DK-9453-(1)

Prog

34

34
ALBERTUM

&
JOHANNEM

Ducum Magnopolensium PRIMOS,

Cum ad

NATALEM SERENISSIMI DUCIS
atqve PRINCIPIS

DN. CAROLI
LEOPOLDI,

*Ducis Regnantis Meclenburgici, Principis vetustæ gentis
Henetæ, Sverini & Raceburgi, Comitis item Sveri-
nensis, Terrarum Rostochii atqve Stargardie
Dynasta, &c.*

DOMINI & NUTRITORIS NOSTRI CLE-
MENTISSIMI

*Fausis Sideribus A. clæ Icccxxxii. d. 26. Nov. reductum
Publiceque in Gymnasii Auditorio Majori*

SOLENNIORIBUS ORATIONIBUS
FESTUM CELEBRANDUM

PATRES utriusque CHORI & FORI

*officiosissime invitaret,
omni pietate recalebat*

M. DAVID RICHTER, *Gymnas. Rector.*

GUSTROVIÆ, Typis Johan. Lembkii, SERENISS. PRINC. Typ. Aul.

193.

Page

ALBERTUM

JOHANNEM
Ducum Magnopolitanum PRIMOS

Cum ad

NATALEM SERENISSIMI DUCIS
atque PRINCIPIS

DN. CAROLI
LEOPOLDI

DOMINI & NOSTRI CLE-
MENTISSIMI

SOLEMNIORIBUS ORATIONIBUS
FESTUM CELEBRANDUM

PATRES utriusque CHORI & FORI

M. DAVID RICHTER, Cantor. Rostor.

GARTNERE, Typis Joh. Leubke, SERENISS. PRINC. TP. AN.

103

J. N. D!

Vemadmodum homonyma per se vel ideo sunt obscura, & intellectu difficilia, quia quascunqve fere recipiunt formas & significationes; ita cum res ipsa, quam denotant, sua natura est difficilior, non possunt non rædiosum imponere laborem & pervestigandi difficultatem insigniter augere. (a)

DUCIS vocabulum, quam varie accipiatur, studiose equidem ex aliis, quibus tamen Seldenus (b) & Limnæus (c) addendi erunt, docuit Becmannus (d) sed nec originem Ducum Germaniæ, nec valorem Ducis S. R. J. edisseruit. Quod si igitur in causa adeo ancipiti, non semper ac rem tetigerimus, errati veniam, nos apud L. B. consecuturos confidimus, quia per paginarum breviora spatia, singula, pro argumenti præstantia, exhauriri nequeunt, brevitateqve insuper imperant. Ita autem, quod caput rei concernit, statuimus, Ducis Imperii Germanici dignitatem exposituro, studiose & sollicitè cavendum esse, ne eandem ex Romanorum indole, nec ex Carolingicorum ævo metia-

(a) Conf. hanc in rem Aristot. Elench. Sophist. cap. 1. Lib. 1.

i. præcipue autem Clerici Ars Critica Part. II, Sect. I, cap. 5.

(b) Vid. Seldeni Tituli Honorum Part. 2. cap. 1. §. 20. seqq.

(c) Jur. Publ. Tom. II, Libr. IV, cap. 23.

(d) Syntagm. Dignit. Illustr. Part. II, dissert. X, c. 1. p. 916. seqq.

Progr

❦ 4 ❦

tur, sed vero suo pristinoque nitore & significatui iuste restituat. Romanorum enim militiae praefectus, cum Carolingicorum Satrapa, quam longissime distant a Serenissima Ducum Germaniae conditione. Hoc interim Carolingis debent Duces & Germania, ut ex Monarchico Eorundem Imperio didicerint, quantum avitae (e) libertati cladem inferat regia illa nullisque legibus circumscripta potestas. Hinc statim post Eorum fata caput suum extulere altius, Ducatus, quibus praefecti fuerant, hereditarios meditates, pristinamque, cui adsveti erant, libertatem recepturi, licet non semper pari felicitate successerit. Populorum itaque potentissimi, quique e re sua id fore duxerunt, non solum futuros Imperatores communibus suffragiis elegerunt, sed suo quoque summo Imperio, quantum poterant, ita inservierunt, ut Eisdem per oralem quasi capitulationem, solenni juramento confirmandam, in officio retinuerint, (f) Ne autem haec sine teste prolata videantur, audiamus Lithprandum (g) qui ad Annum fere 912. ita: *Hac tempestate Ludovicus moritur. Conradus ergo Francorum ex genere oriundus, Vir strenuus, bellorumque exercitio doctus, Rex, cunctis (quinque scilicet, mox nominandis) a populis, ordinatur, sub quo potentissimi Principes, Arnoldus (b) in BAVARIA, Burcardus (i) in SVEVIA,*

Eberbar-
(e) Non solum enim Tacitus suos Germaniae Duces passim adserit, sed quod ante Pipini quoque tempora ab A. C. 326. vel sola Francia Orientalis, ut de aliis taceam, successive 21. Duces habuerit, ex Historiis constat. Vide Jac. Spigelium in Scholiis ad Guntheri Ligurini de rebus gest. Friderici, Lib. 1. f. m. 278. apud Reuberum.

(f) Vide mox notam (1).

(g) Histor. Lib. II, cap. 7. apud Reuberum f. 105. Electus enim est Conradus A. 911. m. Decembr. sed A. 912. coronatus fuit Aquisgrani. Vide Freherum in not. ad Chron. Laurishamens. f. m. 216.

Eberhardus, (k) comes potentissimus in FRANCLIA, Giselbertus (l) Dux in LOTHARINGIA erant, quos inter Henricus SAXONUM & THURINGORUM Dux præpotens clarebat, sed rerum summa nondum ad Eum erat delata, quia Pater ipsius, Otto Magnus, is erat Ipse, qui a Ducibus istorum populorum, Rex Imperii postulatus, Conradum I. Imperatorem eligendum, commendabat (m) quem tamen, quantum sua interfuit, hac demum conditione ad Imperium admisit, ut *penes Ottonem summum semper & ubique vigeret Imperium.* (n) In mutuas nam-

A 3 que
 (h) Hic est Arnolphus, qui, (quod) ecclesias & monasteria Bavarix crudeliter destruxit, ac possessiones earum militibus distribuit, uti Otto Frisingensis Pontifex, Chron. L. 6. cap. 18. f. 127. apud Urstisium Tom. I, loquitur, MALI cognomine insignitus fuit.

(i) Comes erat in Buchhorn, frater Conradi I. Imperat.

(k) Itidem Conradi frater erat, estque ex rebellionem quam cum Ottonis I, fratre, Henrico, & Giselberto, de quo mox, contra Imperat. Ottonem I, molitus fuit, ex Liuthprandi IV, 8. seqq. notissimus.

(l) Gener erat Henrici Aucupis, adeoque adfinis Ottonis I, Huic forsitan Inventio debetur, Imperatores eligendos Juramento coërcendi. Hic enim & conjurationis loci *Henricum conveniebant, si consiliis nostris te parere nobis juramento promittis, non solum quia captus es, te dimittimus; sed quod majus est, si tamen Rex velis fieri, nostrum te dominum constituimus* apud Liuthprandum I. c. f. 134. Quod si vero horum 5. Ducum pleniorum desideras notitiam, consule Cel. Pfeffingerum in Vitriario Illustrato Lib. I, Tit. 16. & Lib. III, Tit. 15.

(m) Sunt verba Wittechindi, monachi illius Corbejenfis Lib. I, Annal. apud Pfeffingerum in Ultriario illustr. Lib. I, Tit. 16. p. m. 101.

(n) Idem ibid. Sunt fere ipsa Aristotelis verba, quibus III Politic. cap. 6. & 7. sub init. Majestatem expresit, quam egregie quoque Grotius de J. B. & P. Lib. I, cap. 3. §. 7. illustravit.

Progr

que simultates subinde sæviebant Ducum libertas & Imperatori collata Majestas, quæ variam expertæ fortunam, eam tandem Principibus impetrarunt dignitatem, cui Cæsaris potestas infesta esse nequibat. Penes Ottonis enim filium, Henricum Aucupem, adeo non remansit Summum illud Imperium, ut Conradus potius *veritus* fuerit, *ei tradere omnem potestatem Patris.* (o) Causam vero formidinis, quomodo Henrico Summum illud concederet Imperium, hanc Wittechindus præmiserat, quod nempe Conradus sæpe expertus fuisset virtutem novi Ducis. Neque reticuit, quantum sibi Henricus ex admiffa hac accisaque Ducis potestate invidiam, odiumque totius exercitus conflaverit, quibusque infidiis Conradus rem omnem confecerit, Sic referens: *Quo factum est, inquit, ut indignationem incurreret totius exercitus Saxonici. FICTE tamen pro laude & gloria optimi Ducis, PLURA locutus, promisit, se MAJORA daturum, & honore magno glorificaturum. Saxones vero hujusmodi SIMULATIONIBUS non attendebant, sed svadebant Duci suo, ut NB. si honore paterno eum nollet sponte honorare, rege invito, quæ vellet, obtinere posset.* Successerat autem Patri Henricus A. C. 916. (p) & mors Conradi, quæ post triennium insecuta fuit (q) ita his contentionibus finem imposuit, ut moriturus Imperator ex consensu omnium, quos convocaverat, Ducum, Imperii

(o) Idem Witechind.

(p) Ita quidem cum quibusdam b. Hübnerus *Quæst. Hist. Polit.* Tom. V, sed probabilior illorum est sententia, qui Ottonem M. Ducem Saxonie & Henrici Aucupis Patrem A. 912. mortuum affirmant. Vide Pfeffingerum lib. cit. Lib. I, Tit. XVI, p. 101. Cæterum 2. Cal. Decembr. (d. 29. Novembr.) emortualem Ejusdem fuisse, Idem Cæl. Pfeffingerus Tomo III, p. 1095. ex Ditmaro observat.

(q) Nempe An. 919. d. 23. Decembr. Freherus ad Chron. Laurisham. l. c. De loco Sepulturae Freherum conciliabitis cum Buchholcero. Apud Rupertum, l. c. vide Autores quoque, de Die Emortuali dissentientes.

rii insignia Henrico transmiserit (r) majori salutis Imperii, quam quidem Suorum habita ratione. (s) Henrico Imperatori facto eadem admenlus est tadia Arnolphus, Baioariæ Dux, adversariorum præcipuus. Henricus ergo Conradi artes imitatus, eum verborum blanditiis, sesamo atque papavere sparsis captum, mox sibi conciliabat. His autem inter cætera utebatur verbis (t) *Nemo me huc usque coronatum vidit, optet te respubl. Principem, primus inter adoratores & Regis mei satellites ero.* Ergo ante consensum quinque illorum, quos supra ex Liuthprando nominavimus, Ducum, eumque unanimum, electus Imperator ne coronari quidem poterat, & dissentientes Duces jure & facultate gaudebant, armis se opponendi, nosque docet, DUCIS significationem in sensu Saxonico vel excellentius quid, vel idem involvisse, quod sequiori ævo Elector valuit. Quoniam vero Henricus Auceps Imperatoria gaudebat Majestate, sibi suisque ita prospicere poterat, ut, si qui in posterum futuri essent Imperatores, à potentioribus his Ducibus reprimi facile potuerint. Franci quoque Orientales, & postea Svevi, a Saxoniarum Ducibus rationem edocti, vires opesque firmandi, majores subinde fumebant spiritus, Ducisque dignitatem amplificare studebant. *Tantam enim uti scite loquitur Pontifex Frisingensis, (u) quique suam rempublicam perfecerunt, quantum eam præclaris ingenis extollere potuerunt.* Nemo tamen interea negaverit ab Imperatoribus Duces identidem ad obsequium fuisse redactos, suisque

(r) Vide instar omnium Liuthprandum l. c. f. 105.

(s) Ruperti est observatio ad Synopsin Befoldianam p. m. 578.

(t) Prouti b. Hubnerus Hist. Polit. Part. 5. p. 286. Liuthprandus autem l. c. ligato sermone ita eadem protulit.

*Si regem populus cuperet præponere temet
Protinus is fierem quem magis is cuperet.*

(u) Chron. Lib. 6. c. 18. apud. Urstif Tom. I. f. 127.

Progr

que Ducatibus expullos, præcipue, si graviori crimine, fidem Imperatori datam sefellissent. Isto enim rerum articulo, ex victoriæ arbitrio causæ justitia & injustitia judicabatur omnis, isque causa sua cecidisse putabatur, qui inferior bello discesserat. Quia etiam singularum harum gentium Duces in unam Imperii societatem consenserant, Imperatoresque se singulis superiores evexerant, evitare quoque non potuerunt, quominus nexum aliquem feudalem admitterent, suosque per Eundem Ducatus Imperio feuda offerrent atque commendarent, feudi simul onera atque incommoda incurrentes. Hinc nulla alia ipsis ratio erat reliqua, qua suæ libertatis securitati prospicerent, quam ut Ottonis, Ducis illius Saxoniae, vestigia secuti, certis conditionibus (x) Imperatorem obstringerent. Postquam vero Duces isti, Imperatorem eligendi facultate gaudentes, inique tulerunt, Ducum numerum augeri, Electorum nomen ambire, eoque insigniri maluerunt, tunc quidem Ducis vocabulum & valor diminutus fuit, non quidem si potestatem Imperii consideraveris, sed quia uno saltem gradu, in Imperatore scilicet eligendo, Electoribus habebatur minus, Ducesque illis inferiores erant. *Namque id Juris, Imperii Romani apex, Ottonis Frisingensis verba refero, (y) videlicet non per sanguinis propaginem descendere, sed per Principum electionem Reges creare, sibi tanquam ex singulari vendicat prerogativa.* Invaluit hoc Electoris & Ducis discrimen circa confinia seculorum XI. atque XII. quod Henetorum genti funestum fuit atque fatale. Duces tamen aliquos nonnunquam Electorum conclavi interfuisse, & ad ipsam Imperatoris Caroli IV. electionem adhibitum fuisse Ericum I. Ducem Lauenburgicum, hac addita causa, disertis his verbis testatur M. Albertus Argentinensis (z) *Hinc etiam*

(x) Vide supra notam (1.)

(y) De gestis Friderici Lib. II, cap. I, f. m. 447.

(z) In Chron. f. 150. lin. ult. Tomo II, Urstisi. (u)

etiam Erico, tanquam filio fratris senioris, Rudolphi, (scilicet. I. Saxoniae) Ducis, Electoris Caroli, decernebatur Jus eligendi habere.

Sed ad Venedos redeo, qui hereditario gavisi regno, fiduciarium eo temporis articulo non habebant, nec unquam in Imperii societatem, cum s. istis gentibus, coiverant, nec, quia suis Regibus parebant, Duces, eo quidem, quem exposui sensu, admittere poterant, nec e re sua fore arbitrabantur, Imperio Germanico se ad sociare feudique conditiones incurrere. Neque etiam dubito, quin cognita Frederici Barbarossae, ex alieno corio justo liberalioris, sententia, Veneti, cum Rege Peruviano, Ynca Athabalipa, in simili causa judicaverint, Donationem rei alienae non modo esse nullam, sed ridiculam. Mitto autem ista omnia reliquaque praetereo, & quia facile praesagio, in amphoram exiturum, quem urceum esse volui, brevioribus lineis summam dicendorum sed studio praetitorum, includam. Quoniam praeterea totius rei cardo in Literarum Investiturae, quas Carolus, Dei Gratia, Romanorum Rex, semper Augustus & Bohemia Rex, Fratribus Alberto & Johanni, Ducibus Magnopolensibus super Ducatu & terris Mecklenburgicis; Praga, octavo Idus Julii A. 1348. dedit, divulgatione, verteretur; has autem sine clementissime impetrata venia prelo comittere, nefas duximus, hunc L. B. omissorum & reservatorum Syllabum benigne interpretaberis. Postquam enim

de
Primis Ducibus Magnopolensibus

expositurus, de Ducibus S. R. J. in genere verba feci, alterum caput, quod de Ducibus Mecklenburgicis in specie ageret, duabus Sectionibus absolvendum Judicavi. Namque

Sectione I. Tempora consideraveram ab A. 1164.

usque ad Annum 1348. ita quidem, ut

§. I. Formam restaurati regiminis edisseruerim.

B

§. 2. Quod

Progr

§. 2. Quod clientelarem fidem Saxonum, inprimis autem, Henrici Leonis, non fuerint secuti ex Cranzio, Vandal. V, 16. probatur.

§. 3. Burevinorum res bellicæ atqve civiles & quod divinam Nemefin, quam Henricus Leo, Saxo ille, toties & temere irritaverat, in Eodem, Ejus posteris, & proscriptis direptisque regionibus supplices fuerint venerati.

§. 4. Quomodo Superioritatem Territorialem exercuerint **JOHANNES THEOLOGUS &**

§. 5. **HENRICUS HIEROSOLYMITANUS.**

§. 6. **HENRICUS LEO** tum absente, per captivitatem Egyptiacam, Parente, tum, ex quo ipse, post fata Patris, reipublicæ præfuit.

§. 7. **ALBERTUS & JOHANNES** ante impetratam Ducalem Dignitatem.

§. 8. Ergo, Summo ubiqve Jure regnarunt, neqve,

§. 9. Ulla quadam necessitate compulsi fuere, ut cum Imperatore cæterisque Imperii Electoribus & Ducibus, Regni societatem inierint.

§. 10. Cur forsitan ad Imperii consortium fuerint allecti? conjecturæ.

§. 11. De quinque Dominis in Werle, & Tutela urbis Warenæ Alberto ad quinquennium delata.

sectio II. de Ducali Dignitate, Principibus his Magnopolensibus per Imperatorem collata.

§. 1. Quoties & quo die electus & coronatus fuerit Romanorum Rex & Imperator Carolus IV,

§. 2. De die prælii ad Cressiacum in Gallia commissi, cui Johannes ita cum Carolo Rom. R. interfuit ut ex Anglorum faucibus eum in libertatem vindicaverit.

§. 3. Literæ feudales seu Diploma Investituræ, Serenissimis Ducibus impertitum, inferendum esset.

§. 4. Ex

§. 4. Ex quibus apparebit: 1.) eosdem An. 1348. Pragæ, octavo Idus Julii, Ducis S. R. J. Dignitatem fuisse consecutos, illorumque multitudinem errare qui An. 1349. asserunt.

§. 5. (2.) Quod b. Chemnitio hæc Literæ feudales quidem ad manus fuerint, minime vero b. Latomo aliisque.

§. 6. (3.) Quod *Principes* antea fuerint, non *Comites* contra M. Alb. Argentinens. Dubravium, Calvisium, Cluverum, aliosque.

§. 7. Cur nullus Historicorum (Menckenianam enim collectionem, & in eadem reperiendum *Diplomatarium Caroli IV.*, nondum consulere potui) de tam ardua re exposuerit? cum tamen alias Imperator, si quis *novus Dux & Princeps efficitur, eum Diem roget omnibus annalibus adscribi, eo quod tunc Romanum Imperium auxisset, novum Principem creando, consensu omnium Principum accedente.*

§. 8. E re esse Meclenburgica publica, has literas Investituræ proflare & ad notitiam Patriæ pervenire.

§. 9. Num hæc verba, in diplomate super Ereptione Ducatus Holsatiæ, Christiano I. Regi Daniæ, concessio, Rotenburgi super Tauber, die Lunæ, quarta decima mensis Februarii An. 1473. reperiunda.

Caritatem suam --- investimus per præsentem, ita ut in antea caritas sua, ejusque --- successores, eundem Ducatum ita erectum tenere & cum omnibus Ducalibus ac Principatuum dignitatibus, juribus --- uti, frui, ac gaudere possint ac valeant, sine contradictione &c.

eundem, quem sequentia, admittant sensum, analysin & constructionem.

Prædictos -- hodie in Die nomine in veros Principes & Duces --- ereximus, decoramus & erigimus perpetuo --- volentes expresse, quod supra dicti

Pragr

dicti Duces -- *ex nunc, UT antea*, omni Dignitate, Nobilitate, *Jure, potentia, libertate*, honore & consuetudine, quibus alii S. R. J. Principes, & nominatim Duces *jure* vel gratia freti sunt, gaudere debent & potiri &c. *in dandis seu recipiendis Juribus* -- & in omnibus quæ ad S. R. J. Duces & Principes **JURE** spectare noscuntur, uti frui debeant libere & gaudere.

§. 10. *Læsa Jura Ducalia* indicabit.

§. 11. Quod solum Diploma Ducem non faciat, ubi de recentioribus Profelytis Imperii, & plenitudine potestatis,

§. 12. *Vox Magnopolensis*, Ducis titulo adjecta latene an stricte sit interpretanda?

§. 13. Dominos Werlenses nec Pragæ fuisse, nec Duces factos, c. Latomum.

§. 14. Renovatio Literarum Investituræ, An. 1377, 10. Calend. Julii, Furstenbergii a Carolo IV, Imperatore Romano data, eodem modo integra & ex authenticis effert inferenda.

§. 15. S. S. G. C. M. M. esse, Principibus Investituram petentibus, eandem sine correctione, novo onere, aut adjecto pacto concedere, *Ihren Lehn-Brieff/ NB. nach dem vorigen tenor unweigerlich wiederfabren zu lassen.*

§. 16. Quænam porro ex Capitulationibus Cæsareis, Leopoldina &c. afferri possent.

§. 17. Memorabilia & consuetaria ex literis Renovationis elicit potiora, I. Causas aperte quatuor enumerat Imperator, quibus impulsus fuerit, ut Duces Meclenburgicos in consortium Imperii & negotiorum a Se gerendorum susceperit, tanta certe studiorum suorum contentione & officiositate expressas, quantam frustra in multis aliis apud Pfeffingerum Lib. III, Tit. XV, in Vitriario Illustrato copiose productis, quæsiueris.

(2.) Va

(2.) Varias Auctorum de Dynastia Stargardiensi opiniones tollit. (3.) Investitura per vexilla (in plurali) Ducibusque propria, illorum commenta refellit, qui per gladii traditionem, quod in Regum infeudatione observabatur, eam factam comminiscuntur, honeste admodum mentientes, Serenissimos Duces admonitos simul fuisse, ut ne viduarum & orphanorum causam abjicerent, quasi vero in illorum gratiam peculiaris in S. R. J. Dux constitueretur. (4.) Quod in aliorum literis feudalibus nunquam relictum fuerit in feudatariorum arbitrio, eadem suscipere, quando & quoties opportunum fuerit. (5.) Quod hoc illustre feudum, solidum & indivisum perpetuo Ducatum Meclenburgicum constituere debeat. &c. &c.

§. 18. Undenam b. Hedericus in Chronico Schwerinensi, plag. f. facie (a) eumque secutus b. Latomus errores suos hauserint?

§. 19. Nunc demum conveniens significatui Saxónico Ducis definitio potest afferri.

§. 20. Ea, quæ 2. F. t. 10. extat definitio, ambiguitatis arguitur & quod circulum committat.

§. 21. Intolerabilior est Limnæi explicatio ejusdem.

§. 22. Verior & sanior adferetur definitio.

§. 23. Hæc confirmatur ex Ducis S. R. J. Dignitate & prærogativis.

&c. &c.

Hæc fere, aliaque, fuere potiora, quæ de Primis Ducibus Magnopolensibus scripturo mihi gloriosissimus *Præcellentissimi nostri Ducis & Principis, Domini CAROLI LEOPOLDI, Ducis regnantis Meclenburgici, Principis Vetusstæ gentis Henetæ, Sverini & Raceburgi, Comitæ item Sverinensis, Terrarum Rosochii atque Stargardie Dynastæ, & reliquæ, Heri nostri elementissimi, faustissimo sidere redditus Natalis suggestit. Quemadmodum enim alia occasione, cum Titulos Serenissimi*

Progr

nisfimorum Ducum Meclenburgicorum solennioribus orationibus exponerem, vel solum DOMINI sive DYNASTÆ nomen tanta se ubertate, rerumque memoria dignarum copia offerebat, ut longiori etiam oratione vix edisferi potuerit; (Vide programma de Alexandri M. Bucephala, An. 1728. Scriptum.) Ita quoque primum, idque sanctissimum nomen EJUS, qui læta hæc, Ditionibus suis uniuersis, nobis, nostrisque fortunis indulfit Natalia celebranda, me, Subditorum minimum, excitavit, ut eadem quoque pietate devotionis meæ contentionem exercerem in DUCIS. S. R. J. historia brevibus evoluenda. Accedebat autem præcipue, quod non ex longinquo argumentum scribendi arcessendum, aut obtorto, quod dicunt, collo, causæ meæ applicandum erat, sed quod iusta Historiarum serie Albertus & Johannes, Serenisf. Ducum Meclenburgicorum omnium primi, eodem suum parentem, Henricum Leonem, excipiunt modo, quo Henricus Hierosolymitanus Patri, Johanni Theologo, successerat, singulisque, *Serenissimi Nostræ Ducis Regnantis*, Natalibus, culti, veneratique fuerant. Hic autem faustissimus Natalis, cujus causa, crastina D. V. luce, solennioribus humillimisque precibus apud Deum T. O. M. vitæ omnisque salutis Autorem & Arbitrum, supplices intercedemus, tanto castiorem pietatis religionem imperat, quia non solum veniæ, sed ipsius quoque officii erit, communes, Serenisfimorum Ducum Meclenburgicorum, gl. mem, Natales, in hoc, quem devote celebrabimus, *Serenissimi atque Præcellissimi Ducis & Principis, Domini CAROLI LEOPOLDI, Ducis regnantis Meclenburgici &c. &c.* Natali desideratissimo & divinis auspiciis nobis reddito, conservatos, amplificatos, novisque Principatibus & Dignitatibus adauctos meminisse, admirari, meditari. Imitari autem hoc religionis meæ Studium, divinitus imperatum, allaborabunt, crafti-

craftina, si DEUS Voluerit, luce, hora post meridiem, III.
Juvenes multæ spei & egregie in literis versati.

I. CARL DANIEL CHRISTIAN Krüger / *Güstr.*

Orationem habiturus germanicam, eamque solutam
de Posteris Majorum gloriam amplificantibus.

II. JOACHIM CHRISTIAN Sabsen / *Furstenberg.*
latino sermone contra Æneam Sylvium, Hist. Bohem.
cap. 33. fol. 139. apud Freherum in Script. Rer. Bo-
hemic. aliosque, apud Cel. Pfeffingerum in Vitriarii Il-
lustrati, Lib. I, Tit. II, p. 230. seqq. reperiundos, vindi-
care studebit

Laudes Caroli IV Imperatoris.

III. JOHANN DANIEL Thomas / *Güstroviens.*

B. Frid. Thomæ, Præceptoris nostri, & de Historia
Patriæ meritissimi, Filius optimus, carmine Heroico
canet

Albertum & Johannem SAGATOS.

IV. ADOLPHUS FRIDERICUS Blüht / *Strelitz.*

metro germanico celebrabit

Albertum & Johannem TOGATOS

Suamque, quam in dicendi facultate præstiterunt, *Patri-
bus utriusque Chori & Fovi*, commendatum ibunt elo-
quendi facundiam. Hoc autem pietatis studio tum de-
mum se rite defunctos fuisse arbitrabuntur, si, per frequen-
torem PP. CC. coronam, extollendumque Eorundem,
quem observantissime & obsequiosissime sollicitabunt, fa-
vorem, suum, quo digni habiti fuerunt, dicendi officium
ali,

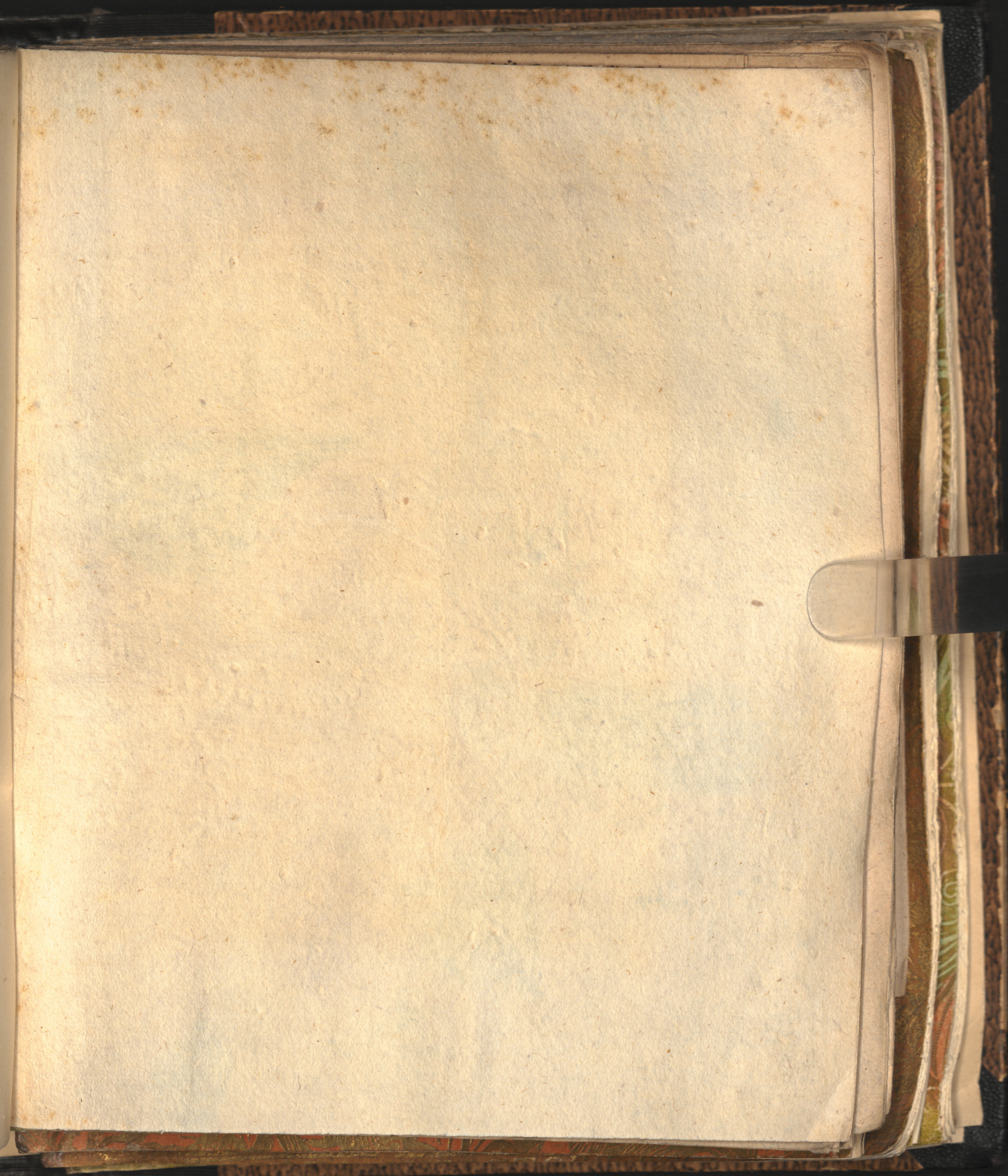
Progr

ali, augeri, probarique sentient. Nullus quoque dubito, quin, quo literas earumque domicilia prosequi soletis favore, eodem etiam honestissimos Juvenes complectamini. Vestrae profecto preces publicae & cum nostris conjunctae, proque salute *Serenissimi nostri Ducis regnantis*, fundendae, meas meorumque Auditorum accendent, ut non solum humillima, gestientis pietatis, gratiarum actione, divinam efferam clementiam, pro conservata per tot Secula atque bellorum pericula *Serenissimae Domui Meclenburgicae Ducali dignitate*, sed ut **ILLIUS** praecipue inconcussam salutem, faustum prosperumque regimen, consiliorum felicitatem & quae Summorum Principum Votis solent esse, propria, ardentissimis precibus Summo Numini commendem, **QUI** *Serenissimorum Suorum Gloriam, Potentiam, Virtutem & Pietatem* ita possidet ut eadem vindicata & conservata, insigniterque adaugeta Posteris conservet. Vivat, Floreat *Clementissimus Patriae Pater cum Serenissima Coniuge, Stirpis Imperatoriae, Praeclatissima Filia*, omnique *Sereniss. Gente Ducali Meclenburgica* ad seros, patribusque suis majores, Nepotes, ut per laetas futurorum annorum vices, **CAROLO LEOPOLDO** salvo, annua nobis reducantur gaudia & votum

Salve, Festa Dies, Meliorque revertere Semper!

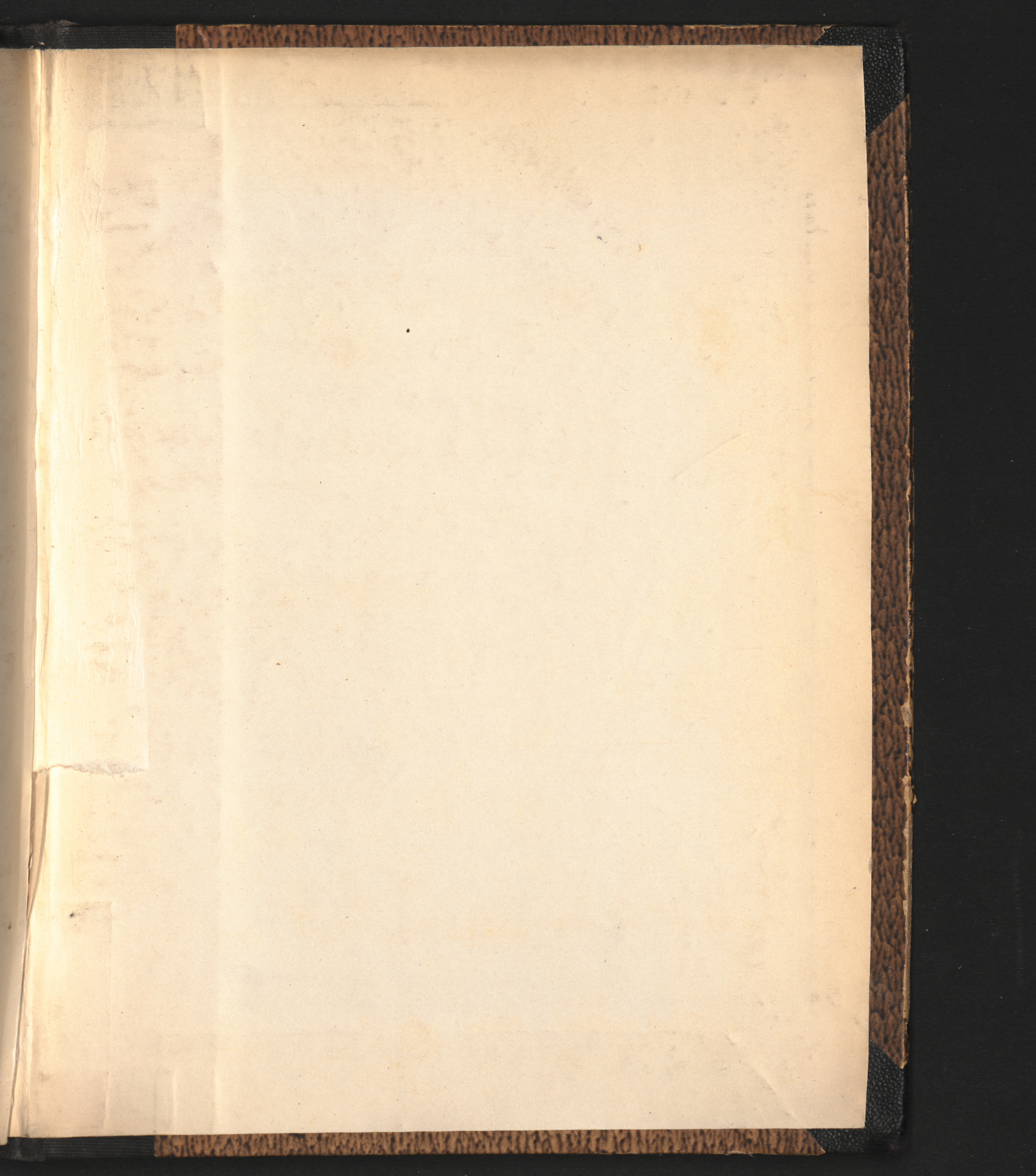
S. D. G!

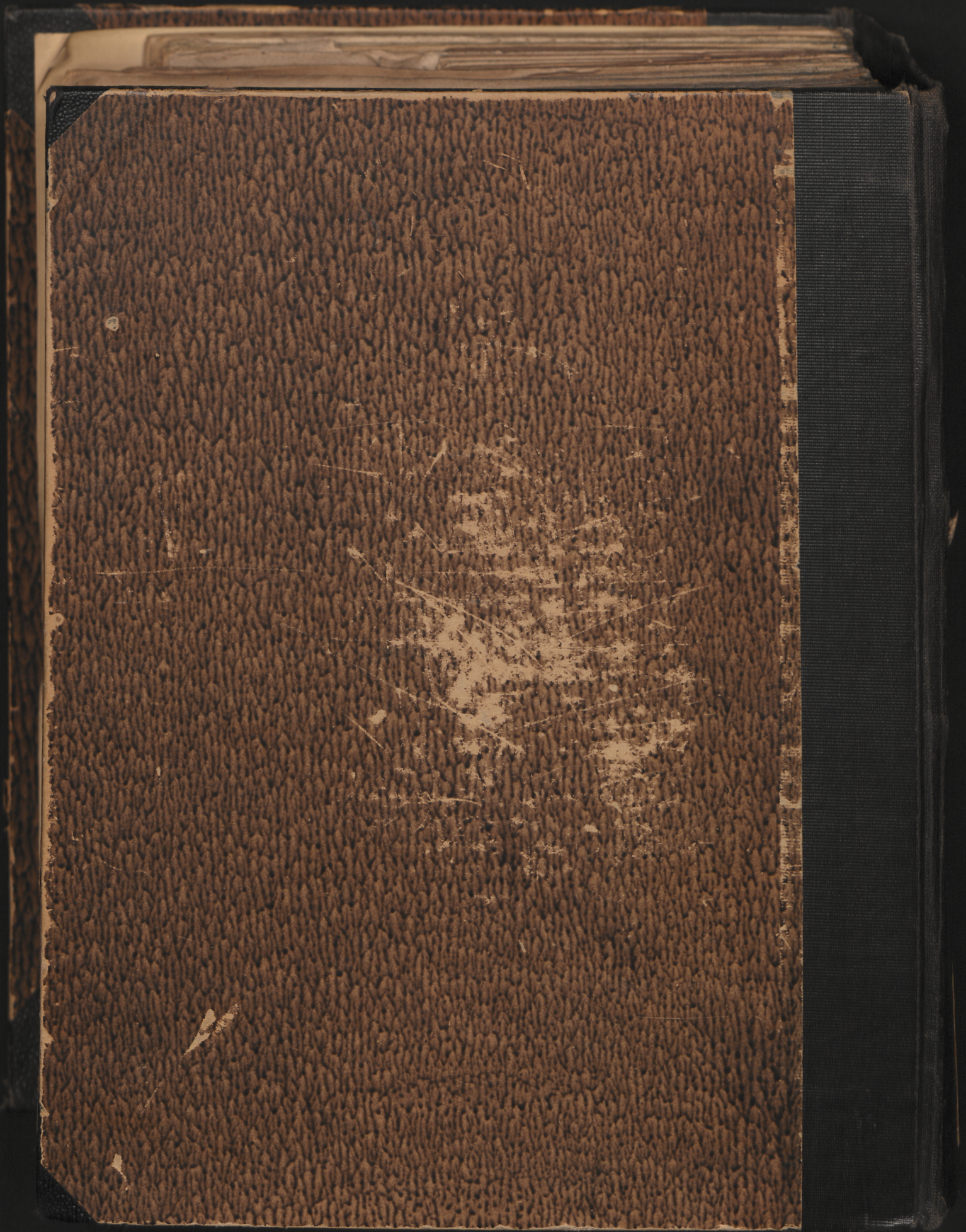

Prager

De Riddagshausano coenobio autem hæc traduntur. Dies
 Kloster hat einen Abbet gehabt und eine feine Schule, darinnen
 12 Knaben mit aller Nothdurft unterhalten, und in Logicis stu-
 diis durch einen Magistrum, welchen der Abt besoldet, institui-
 ret werden. Solcher Kloster-Schulen seyn 6. im Lande
 schweig, in unterschiedliche Classes abgetheilet, durch w
 Stipendiaten ordentl. geführet werden, bis man sie ent
 der Universitæt nach Helmstädt mit Nuß verschick
 Cum deinde turbulento *Brunsvicum*, mox vero Gv
 tum adiiisset, in secessu vicino *Zessen* ab Avia sua te
 receptus & per 9 dies retentus fuit. Amoenitates aut
 fementes, dictaque Monasteria latius enarrabunt Auto
 Baringium reperiundi.

§. 7.

Hessemo die 4 Martii discedebatur, reliquaque
 stadio, Schanderslebiaque, *Halam*, intravit, ubi d.
 præter alia, salinas quoque vidit, de quibus ita: D. M
 Bericht nach, sollen die Salz-Roten jährlich 2 Tonnen
 tragen. Doch wird eine wieder auf die Unkosten g
 Von der andern muß man dem Hrn. Bischof ein gena
 richten, welcher das Feudum 123 Häusern verleihet.
 vero de his Salinis Scriptorum nubem collegit Clar.
 SIGIUS, plenior sine dubio dabunt notitiam in *Bt*
xon. Super. p. 941. In templo Cathedrali Halensi
 runt Epitaphium D. Mosmanni, ex unica sua uxore
 liberorum Parentis facti, cujus πολυγενίας alia plurac
 peditabant exempla, *STISSERUS ad Sirac.* 16. p. 17
CARTUS Observat. Hist. Polit. Decad. II. p. 286 - 2
Jac. THOMASII, Oratt. p. 121. *LANSII Consult.* p. n
 omittam *STEPNERUM in Inscript. Lipsiensibus: A*

